FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 16 januari 1996 *

I mål T-108/94,

Elena Candiotte, oberoende konstnär, bosatt i Jambes (Belgien), företrädd av advokaten Jean-Noël Louis, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos Fiduciaire Myson S. A. R. L. , 1, rue Glesener,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av juridiska rådgivarna Yves Crétien och Diego Canga Fano, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos direktören Bruno Eynard, direktoratet för rättsfrågor vid Europeiska investeringsbanken, 100, boulevard Konrad Adenauer,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om

i) dels ogiltigförklaring,

— för det första av beslutet att inte ge sökanden tillträde till den andra delen av uttagningen som urvalskommittén för uttagningen av konstnärer 93/S 21-3373/FR, fattat å rådets vägnar och tillställt sökanden genom skrivelse av den 14 januari 1994,

— för det andra av kommitténs beslut att överlåta det första urvalet av sökande konstnärer verksamma på respektive stats territorium till nationella arbetsgrupper,

— för det tredje av kommitténs beslut att bestämma det antal konstnärer som skulle uttas vid det första urvalet till tre per medlemsstat,

— för det fjärde av kommitténs beslut att utan vidare prövning upprätta en lista över de konstnärer som givits tillträde till den andra delen av uttagningen,

ii) dels att rådet skall förpliktas att erlägga skadestånd i form av en symbolisk ecu för den skada som sökanden anser sig ha åsamkats på grund av urvalskommitténs beslut, i synnerhet beslutet om avslag på hennes ansökan,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden R. Schintgen samt domarna R. García-Valdecasas och J. Azizi,

justitiesekreterare: H. Jung,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter muntligt förfarande den 9 november 1995,

följande

Dom

Bakgrund

1 Genom beslut av den 12 juni 1989 inrättade rådet en kommitté med uppdraget att genomföra ett urval av konstverk som skulle förvärvas och placeras i den nya byggnaden i Bryssel avsedd för rådet och dess avdelningar (artiklarna 1 och 4.1). För detta ändamål anförtroddes kommittén enligt beslutet uppdraget att "genomföra ett förfarande för urval av fasta konstverk" och för "urval av dessa konstverk och således även de konstnärer som skall utföra dem" (artikel 4.2). Urvalskommittén hade ansvar för att organisera "å rådets vägnar en uttagning ... öppen för alla konstnärer i Europeiska gemenskapens medlemsstater. I händelse av ett stort antal deltagare kan uttagningen organiseras i två delar" (artikel 5.1). Kommittén i

fråga bestod av femton medlemmar, varav en representant för varje medlemsstat, en representant för arkitekterna, en representant för rådets generalsekretariat samt en representant för personalkommittén vid rådet, alla utsedda av medlemsstaterna eller av de organ som de representerade (artikel 2). Kommitténs beslut skulle fattas med enkel majoritet med minst elva medlemmar närvarande (artikel 6, punkt 2).

2 Efter att ha konstaterat att medlemsstaterna, byggnadens arkitekter, rådets generalsekretariat samt personalkommittén hade utsett sina kandidater, utsåg rådet samma dag de femton medlemmarna i kommittén.

3 Urvalskommittén antog i ett senare skede regler för verkställandet av sitt uppdrag och föreskrev därvid ett urvalsförfarande i två delar. Vid sitt möte den 17 juni 1992 beslutade urvalskommittén enhälligt att nationella arbetsgrupper skulle genomföra ett första urval av konstnärer på grundval av deras personliga ansökningshandlingar och välja ut tre konstnärer per medlemsstat inför den andra delen av uttagningen. Kommittén beslutade även att det bland de förslag till konstverk som uttagits vid den andra delen skulle minst en konstnär per medlemsstat vara representerad.

4 De bestämmelser för uttagningen som antagits av urvalskommittén godkändes av rådet den 25 januari 1993. I punkt 1 i dessa bestämmelser anges att "uttagningen gäller all bildkonst och är öppen för konstnärer som är medborgare i Europeiska gemenskapens medlemsstater och är verksamma i en av dessa stater". I punkt 1 klargörs även att "rådet önskar att mellan tolv och arton konstverk som uttrycker temat enighet och förståelse mellan människor utförs i enlighet med de rådande samtida konstnärliga tendenserna i Europeiska gemenskapens medlemsstater". I punkt 2 i dessa bestämmelser föreskrivs: "Det rör sig om en uttagning i två delar. Den första delen omfattar en anmodan att inkomma med ansökningar där syftet är att välja ut ett begränsat antal konstnärer på grundval av deras ansökningshand-

lingar. Den andra delen omfattar en uttagning av de föreslagna konstverken där syftet är att bland de konstnärer som uttagits efter första delen välja ut dem som skall få uppdraget att utföra konstverken för byggnaden".

5 I enlighet med punkt 4 a i nämnda bestämmelser består urvalskommittén av ordinarie medlemmar och suppleanter. Enligt punkt 4 c har "urvalskommittén inrättat nationella arbetsgrupper. Varje arbetsgrupp består av den ordinarie medlemmen och suppleanten som representerar en medlemsstat samt bisittare som utsetts av dem". I bestämmelserna anges listan över de femton ordinarie medlemmarna samt de femton suppleanterna i kommittén. Enligt punkt 7 c skall "på grundval av de inkomna ansökningshandlingarna, varje nationell arbetsgrupp upprätta en lista i ordningsföljd över de konstnärer som de föreslår för deltagande i den andra delen av uttagningen. Urvalskommittén utser, på grundval av de listor som upprättats av de nationella arbetsgrupperna, högst 36 konstnärer som får deltaga i den andra delen".

6 Den 30 januari 1993 publicerade rådet meddelandet om uttagningen av konstnärer 93/S 21-3373 FR (EGT nr S 21, s. 48) i syfte att erhålla förslag till konstverk avsedda att placeras i rådets nya byggnad i Bryssel. I meddelandet angavs de huvudsakliga punkterna i bestämmelserna för uttagningen — omnämnda i punkterna 4 och 5 i denna dom — samt ett erbjudande om att skicka ett exemplar av bestämmelserna för uttagningen till dem som så önskade.

7 Vid sitt möte den 28 oktober 1993 beslutade urvalskommittén, efter att ha konstaterat att ungefär 1 500 ansökningar från konstnärer hade inkommit, att "en lista med tre konstnärer per medlemsstat skulle upprättas vid ett möte på grundval av det första urvalet som gjorts av de nationella arbetsgrupperna, ... att denna lista skulle underställas kommittémedlemmarna genom skriftligt förfarande så att de skulle kunna uttala sig om detta urval innan slutet av november månad, ... och att de ansökningshandlingar som inkommit från de 36 konstnärer som uttagits till den andra delen kommer att vara tillgängliga på rådets generalsekretariat

för granskning av samtliga kommittémedlemmar". Varje kommittémedlem som representerar en medlemsstat angav därefter tre namn på konstnärer på grundval av det arbete som utförts av de nationella arbetsgrupperna.

8 Kommitténs beslut av den 28 oktober 1993 verkställdes genom att en lista med de 36 konstnärer som föreslagits för den andra delen av provet sändes den 23 november 1993 med telex till urvalskommitténs medlemmar. I detta telex angavs att "om denna lista inte ger upphov till kommentarer från en majoritet av medlemmarna i urvalskommittén före den 7 december 1993 skall den anses som antagen genom skriftligt förfarande. Det skall erinras om att de föreslagna konstnärernas ansökningshandlingar finns tillgängliga för granskning på rådets generalsekretariat ...".

9 Elena Candiotte ansökte om att få deltaga i uttagningen. Genom skrivelse av den 14 januari 1994 informerade rådet henne om att hennes ansökan avslagits. Avslagsbeslutet lyder som följer: "Efter möte den 28 oktober 1993 har urvalskommittén för konstverk som skall placeras i rådets nya byggnad valt ut 36 konstnärer för den andra delen av uttagningen. Vi måste tyvärr meddela Er att Er ansökan inte blivit antagen vid detta urval".

10 Det slutgiltiga urvalet av konstnärer ägde rum i Bryssel den 18 maj 1994 och därmed var uttagningen avslutat.

Förfarande och parternas yrkanden

11 Det är mot bakgrund av dessa omständigheter som Elena Candiotte genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 mars 1994 har väckt den föreliggande talan.

12 Genom en särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli samma dag har sökanden likaledes begärt att förfarandet efter meddelandet om uttagningen skall förklaras vilande och då i synnerhet urvalskommitténs arbete.

13 Genom ansökan inkommen till förstainstansrättens kansli den 6 april 1994 har Jacqueline Willems, ordförande för personalkommittén vid rådet, samt 21 medlemmar av denna kommitté ansökt om att få inträda som intervenienter till stöd för sökandens yrkanden avseende såväl ansökan om interimistiska åtgärder som huvudförfarandet.

14 Genom beslut av förstainstansrättens ordförande av den 2 maj 1994, Candiotte mot rådet (T-108/94 R, Rec. s. II-249), har ansökan om interimistiska åtgärder samt interventionsansökan i förfarandet om interimistiska åtgärder avslagits.

15 Genom beslut av ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning av den 10 oktober 1994, Candiotte mot rådet (T-108/94, Rec. s. II-863), har interventionsansökan i huvudförfarandet avslagits.

16 Referenten har utnämnts vid femte avdelningen som följaktligen tilldelats det föreliggande målet.

17 Efter referentens rapport har förstainstansrätten (femte avdelningen) beslutat att inleda det muntliga förfarandet och vidta vissa åtgärder för processledning i enlighet med artikel 64 i rättegångsreglerna genom att begära in vissa handlingar från rådet samt genom att anmoda parterna att vid det sammanträdet yttra sig i frågan om en del av sökandens yrkanden kan tas upp till prövning. Den 25 oktober 1995

har rådet efterkommit förstainstansrättens begäran och inlämnat texten till de två beslut som det antagit den 12 juni 1989 samt en kopia av det telex som den 23 november 1993 sändes till medlemmarna i urvalskommittén.

18 Parternas framställningar samt deras svar på förstainstansrättens frågor har hörts vid det offentliga sammanträdet den 9 november 1995.

19 Sökanden har yrkat att förstainstansrättens skall

— förklara att talan kan upptas till prövning,

— ogiltigförklara

— beslutet att inte ge sökanden tillträde till den andra delen av uttagningen som urvalskommittén för uttagning av konstnärer 93/S 21-3373/FR fattat å rådets vägnar och tillställt sökanden genom skrivelse av den 14 januari 1994,

— urvalskommitténs beslut att överlåta det första urvalet av sökande konstnärer verksamma på respektive stats territorium till nationella arbetsgrupper,

— urvalskommitténs beslut att bestämma det antal konstnärer som skulle uttas vid det första urvalet till tre per medlemsstat,

— urvalskommitténs beslut att utan vidare prövning upprätta en lista över de konstnärer som givits tillträde till den andra delen av uttagningen,

— förplikta rådet att ersätta den åsamkade skadan med en symbolisk ecu,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna inklusive dem som uppkommit genom ansökan om interimistiska åtgärder.

20 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— ogilla talan om skadestånd,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, i denna instans.

Vidare har rådet enträget begärt att förstainstansrätten, för det fall den finner talan välgrundad, skall besluta om lämpliga åtgärder för att skydda de konstnärers intressen vars konstverk uttagits och vilka förmodligen kommer att ha slutförts och till och med placerats i den nya byggnaden vid den tidpunkt då domen kommer att avkunnas.

Föremålet för talan

21 Sökanden har vid sammanträdet klargjort för förstainstansrätten att yrkandena om ogiltigförklaring avser urvalskommitténs beslut att inte ge henne tillträde till den

andra delen av den omtvistade uttagningen, vilket meddelades henne genom skrivelse av den 14 januari 1994 och att hon inte ifrågasätter de tre andra besluten, i egenskap av fristående beslut, det vill säga urvalskommitténs beslut att till varje nationell arbetsgrupp överlåta det första urvalet av konstnärer verksamma inom respektive stats territorium, dess beslut att bestämma det antal konstnärer som skulle uttas vid det första urvalet till tre per medlemsstat, samt dess beslut att utan vidare prövning upprätta en lista över de konstnärer som givits tillträde till den andra delen av uttagningen. Sökanden har förklarat att dessa tre besluts rättsstridighet endast åberopas som stöd för talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte ge henne tillträde till den andra delen av uttagningen. Mot denna bakgrund konstaterar förstainstansrätten att föremålet för talan om ogiltigförklaring är begränsat till detta sistnämnda beslut av urvalskommittén som meddelades sökanden genom skrivelse av den 14 januari 1994.

Saken

Yrkandena om ogiltigförklaring

22 Förstainstansrätten konstaterar — vilket sökanden har vitsordat vid sammanträdet — att de tre grunder som sökanden har åberopat till stöd för sin talan i själva verket endast utgör en grund avseende urvalsförfarandets rättsstridighet till följd av åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen och att denna grund består av tre delar. Den första delen avser åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen genom att urvalskommittén beslutade att överlåta det första urvalet av konstnärer verksamma inom respektive stats territorium till de nationella arbetsgrupperna utan att dessa hade tillgång till ansökningshandlingarna från de konstnärer som var verksamma inom andra medlemsstater. Den andra delen avser åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen genom att urvalskommittén godtyckligt beslutade att bestämma antalet konstnärer som skulle väljas ut vid det första urvalet till tre per medlemsstat. Den tredje delen avser åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen genom att urvalskommittén beslutade att utesluta sökanden utan att fjorton av de femton medlemmarna i kommittén hade tagit del av hennes ansökan.

Första delen: åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen genom att urvalskommittén beslutade att överlåta det första urvalet av konstnärer verksamma inom respektive stats territorium till de nationella arbetsgrupperna

Parternas argument

23 Sökanden har hävdat att förfarandet med ett första urval av konstnärer var rättsstridigt, eftersom urvalskommittén i strid med bestämmelserna för uttagningen överlåtit det första urvalet av konstnärer verksamma inom respektive stats territorium till nationella arbetsgrupper.

24 Sökanden har gjort gällande att det framgår såväl av rådets beslut av den 12 juni 1989 som av bestämmelserna för uttagningen att valet av konstverk skulle göras på grundval av kollegiala beslut. Hon anser att kommittén har beslutat att ändra urvalsförfarandet, så som det framgår av bestämmelserna, för att genomföra ett avgörande första urval av tre sökande per nationell grupp.

25 Även om sökanden har medgivit att detta beslut antogs på grund av det stora antalet ansökningar, har hon gjort gällande att valet av de 36 konstnärer som uttogs inte har utförts av kommittén — som i praktiken inte ens kunnat genomföra en jämförande prövning av ansökningshandlingarna — utan att kommittén har inskränkt sig till att godkänna de listor som upprättats av de nationella arbetsgrupperna som genomfört det första urvalet av konstnärer verksamma på respektive stats territorium.

26 Sökanden har hävdat att det framgår av domstolens rättspraxis i fråga om uttagningsprov att en uttagningskommitté visst kan överlåta uppgifter eller låta sig assisteras i sitt arbete men endast på det villkoret att den hela tiden kontrollerar

förfarandet och förbehåller sig rätten att besluta i sista hand samt själv beslutar om de tillämpliga bedömningskriterierna (generaladvokaten Warners förslag till avgörande i samband med domstolens dom av den 16 oktober 1975, Deboeck mot kommissionen, 90/74, Rec. s. 1123, och domstolens dom av den 26 oktober 1978, Agneessens m. fl. mot kommissionen, 122/77, Rec. s. 2085, samt domstolens dom av den 16 juni 1987, Kolivas mot kommissionen, 40/86, Rec. s. 2643). Enligt sökanden har kommittén avstått från att kontrollera urvalsförfarandet i de nationella grupperna och har vidare underlåtit att definiera bedömningskriterierna för ansökningarna och har därigenom åsidosatt de skyldigheter och det ansvar som ålåg den. Kommittén har vidare genom att uppställa ett nationalitetskriterium åsidosatt principen om likabehandling mellan de sökande i den första delen.

27 Rådet har hävdat att urvalskommittén har handlat i överensstämmelse med rådets beslut av den 12 juni 1989 och att den inte har gått utöver den betydande behörighet som den tillerkänts för att organisera den ifrågavarande uttagningen. Vad bland annat gäller införandet av ett första nationellt urval av tre sökande, vilket innebar att prövningen av respektive medborgares ansökningshandlingar överläts till den nationella arbetsgruppen i fråga, anser rådet att en sådan åtgärd visade sig vara särskilt lämplig med hänsyn till de 1 500 ansökningar som inkom till rådets generalsekretariat mellan den 30 januari och den 30 juni 1993.

28 Rådet anser att det är oriktigt att påstå att kommittén har ändrat urvalsförfarandet under arbetets gång, eftersom tillvägagångssättet avseende de två delarna av uttagningen som beslutades av kommittén i juni och november år 1992 har följts utan undantag. Rådet har vidare erinrat om att alla medlemmar i kommittén har godkänt detta tillvägagångssätt. Vidare anser rådet att valet mellan de 36 konstverk som skulle presenteras i den andra delen gav urvalskommittén ett tillräckligt bedömningsunderlag.

29 Vad gäller den rättspraxis från domstolen som sökanden åberopat anser rådet inledningsvis att det är tveksamt om rättspraxis avseende uttagningskommittéer kan tillämpas på en urvalskommitté för konstverk, men även i det fall en viss

analogi kan anses föreligga har kommittén också förbehållit sig rätten att i sista hand utnyttja det utrymme för skönsmässig bedömning som den tilldelats för att själv upprätta listan över de arton konstnärer som uttagits för att utföra ett konstverk. Slutligen anser rådet att det inte föreligger något åsidosättande av principen om likabehandling, eftersom det i bestämmelserna för uttagningen som är tillämpliga på samma sätt för samtliga sökande, endast föreskrivs ett tema för de konstverk som de sökande skall föreslå.

Förstainstansrättens bedömning

30 Förstainstansrätten konstaterar för det första att sökanden har åberopat rättspraxis i fråga om gemenskapens personal vad gäller kommitténs sammansättning vid uttagningsprov för rekrytering av tjänstemän och har gjort gällande att urvalskommittén har underlåtit att utöva en effektiv kontroll av det första urvalet som gjordes av de nationella arbetsgrupperna och att den därmed inskränkt sig till att godkänna de listor som upprättats av varje nationell arbetsgrupp. Förstainstansrätten anser dock att denna rättspraxis inte är tillämplig i det föreliggande fallet. Uppgiften att välja ut konstverk som skall placeras i en institutionsbyggnad och rekryteringen av tjänstemän företer sådana olikheter såväl i sak som i syfte att förstainstansrätten inte genom analogi kan tillämpa principerna för gemenskapens personal på uttagning av konstnärer.

31 Förstainstansrätten anser att den fråga som ställs i detta fall är huruvida de tillämpliga bestämmelserna har följts under det första urvalsförfarandet. Sökanden har inte inom ramen för tvisten ifrågasatt vare sig omfattningen av den behörighet som överlämnats till urvalskommittén av rådet eller lagenligheten av bestämmelserna för uttagningen. Trots detta menar sökanden att det framgår av samtliga antagna bestämmelser att endast urvalskommittén hade behörighet att genomföra urvalet av sökande till den andra delen. Det skall därför prövas om den omständigheten att urvalet av sökande till den andra delen utfördes av nationella arbetsgrupper utgör ett åsidosättande av samtliga bestämmelser avseende hur uttagningen skulle genomföras.

32 Det finns anledning att först erinra om, som rådet med fog har understrukit, att urvalskommittén förfogade över ett betydande handlingsutrymme avseende hur uttagningen skulle genomföras, vilket framgår i synnerhet av rådets beslut av den 12 juni 1989, genom vilket kommittén tillerkänns behörighet att upprätta ett förfarande för urval av konstverk och att denna behörighet medgav en möjlighet att anpassa detta förfarande efter omständigheterna. I fall som det föreliggande där besluten har fattats med stöd av ett betydande handlingsutrymme skall förstainstansrättens bedömning begränsa sig till att konstatera att det inte förekommit uppenbart oriktiga bedömningar i sak, något uppenbart åsidosättande av de bestämmelser som gäller för antagandet av ifrågavarande beslut eller maktmissbruk (se till exempel domstolens dom av den 25 maj 1978, HNL m. fl. mot rådet och kommissionen, 83/76 och 94/76, 4/77, 15/77 och 40/77, Rec. s. 1209, punkt 6, och domstolens dom av den 14 juli 1988, Fediol mot kommissionen, 188/85, Rec. s. 4193, punkt 6, samt förstainstansrättens dom av den 15 juli 1993, Camara Alloisio m. fl. mot kommissionen, T-17/90, T-28/91 och T-17/92, Rec. s. II-841, punkt 90).

33 För det andra kan konstateras att det i bestämmelserna för uttagningen föreskrivs att nationella arbetsgrupper skall inrättas och att dessa skall anförtros uppgiften att upprätta en lista i ordningsföljd över de konstnärer som varje grupp föreslår för deltagande i den andra delen av uttagningen. Denna bestämmelse är i överensstämmelse med det beslut som antogs av kommittén vid dess möte den 17 juni 1992, vid vilket kommittémedlemmarna kom överens om att nationella arbetsgrupper skulle genomföra ett första urval av konstnärer på grundval av deras ansökningshandlingar. Följaktligen utgör överlåtandet till de nationella arbetsgrupperna av uppgiften att genomföra ett första urval långtifrån ett åsidosättande av bestämmelserna för uttagningen utan en åtgärd helt i enlighet med såväl bestämmelserna som de beslut som antagits av kommittén.

34 För det tredje kan påpekas att de nationella arbetsgrupperna var sammansatta av ordinarie medlemmar och suppleanter — vilka ingick i urvalskommittén — och bisittare som utsetts av dessa, vilket innebär att medlemmarna i de nationella arbetsgrupperna kände till de principer som gällde för uttagningen och dess syfte och mål, nämligen att välja ut konstverk som uttrycker "temat enighet och förståelse mellan människor, i enlighet med de rådande samtida konstnärliga tendenserna i Europeiska gemenskapens medlemsstater." (Se första punkten i bestämmelserna, ovan punkt 4).

35 För det fjärde gäller att de nationella arbetsgrupperna varken enligt rådets beslut av den 12 juni 1989 eller enligt bestämmelserna för uttagningen ålades att utta ett visst antal konstnärer som skulle finnas med på listan från det första urvalet. Då det däremot enligt bestämmelserna föreskrevs att kommittén, på grundval av de listor som upprättats av de nationella arbetsgrupperna, skulle utse ett antal av högst 36 konstnärer för deltagande i den andra delen, fanns det inget hinder mot att de nationella arbetsgrupperna upprättade en lista över tre konstnärer, vilket gjorde det möjligt för kommittén att välja ut ett maximalt antal av 36 konstnärer och vilket, såsom rådet har påpekat, dessutom var en synnerligen lämplig åtgärd på grund av det stora antal ansökningar — 1 500 — som inkommit till kommittén.

36 Dessutom konstaterar förstainstansrätten att så snart det första urvalet genomförts av de nationella arbetsgrupperna var det kommittén som genomförde prövningen av de uttagna konstnärernas ansökningshandlingar och som beslutade att godkänna listan över de 36 konstnärer som givits tillträde till den andra delen. Vid sitt möte den 28 oktober 1993 beslutade urvalskommittén att varje grupp skulle presentera tre kandidater på grundval av det urvalsförfarande som redan hade genomförts, att denna lista skulle sändas till kommittémedlemmarna genom skriftligt förfarande så att de skulle kunna uttala sig härom innan slutet av november månad och att de 36 konstnärernas ansökningshandlingar av detta skäl skulle hållas tillgängliga i rådets generalsekretariats lokaler för att kunna granskas av de kommittémedlemmar som så önskade. Vidare sändes ett telex till urvalskommitténs medlemmar den 23 november 1993 med listan över de 36 konstnärerna som föreslagits för den andra delen av uttagningen. I detta telex påpekades att om listan "inte ger upphov till kommentarer från en majoritet av medlemmarna i urvalskommittén före den 7 december 1993 skall den att anses som antagen genom skriftligt förfarande". Förstainstansrätten anser att medlemmarna i urvalskommittén hela tiden haft möjlighet att ta del av konstnärernas ansökningshandlingar, att uttrycka sina reservationer avseende vilken som helst av de sökande och att i förekommande fall ifrågasätta urvalet. Då majoriteten av kommittémedlemmarna inte inkom med några kommentarer avseende listan över de 36 föreslagna konstnärerna, godkändes listan den 7 december 1993.

37 Det framgår av det föregående att det är kommittén själv som beslutat att upprätta listan över 36 konstnärer på grundval av ett första urval genomfört av de nationella arbetsgrupperna och genom detta förfarande har urvalskommittén handlat i överensstämmelse med bestämmelserna för uttagningen och med sina egna beslut.

38 Följaktligen kan denna del av grunden inte godtas.

Andra delen: åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen genom att urvalskommittén godtyckligt beslutade att bestämma antalet konstnärer som skulle väljas ut vid det första urvalet till tre per medlemsstat

Parternas argument

39 Sökanden har hävdat att urvalskommitténs beslut att godtyckligt bestämma antalet konstnärer som skulle väljas ut vid det första urvalet till tre per medlemsstat har fattats i strid med bestämmelserna för uttagningen. Hon har gjort gällande att en fördelning av de antagna kandidaterna på grundval av deras nationalitet inte föreskrivits i bestämmelserna för uttagningen och att ett sådant geografiskt fördelningskriterium står i strid med såväl tanken med uttagningen som artikel 7 c i ifrågavarande bestämmelser. I artikel 7 c föreskrivs att varje nationell arbetsgrupp på grundval av ansökningshandlingarna skall upprätta en lista i ordningsföljd över konstnärer som de föreslår för deltagande i den andra delen av uttagningen och att urvalskommittén på grundval av de listor som upprättats av de nationella arbetsgrupperna skall utse högst 36 konstnärer för deltagande i den andra delen.

40 Rådet har erinrat om den omfattande behörighet som kommittén har tillerkänts för att anordna uttagningen. Den omständigheten att kommittén har önskat välja ut åtminstone en konstnär per medlemsstat och vidtagit lämpliga åtgärder för detta visar enligt rådet på ett förståeligt politiskt hänsynstagande med tanke på att konstverken skall placeras i en byggnad avsedd för rådets sammanträden. Rådet anser att det i och med beslutet att anförtro de nationella arbetsgrupperna uppgiften att upprätta en lista över kandidater för deltagande i den andra delen av uttagningen var logiskt att dessa nationella grupper endast kunde utse konstnärer som kom från deras respektive stat och att det, eftersom gemenskapen består av tolv medlemsstater, är underförstått att bestämmelsen om att urvalskommittén skulle utse maximalt 36 konstnärer på grundval av listor som upprättats av de nationella arbetsgrupperna innebär ett urval av tre konstnärer per medlemsstat.

Förstainstansrättens bedömning

41 Vad för det första gäller begränsningen av antalet konstnärer som skulle väljas ut av varje nationell arbetsgrupp till tre, kan det erinras om att det avgjorts i punkt 32—38 ovan att beslutet att upprätta listan över de 36 konstnärer som valts ut till den andra delen av uttagningen, på grundval av de listor över tre kandidater vardera som föreslagits av de nationella arbetsgrupperna, har antagits av urvalskommittén i överensstämmelse med bestämmelserna för uttagningen. Sökandens klagan i detta avseende kan därmed inte godtas.

42 Vad för det andra gäller fördelningen av kandidater på grundval av deras nationalitet kan erinras om att kommittén förfogade över omfattande behörighet för genomförandet av uttagningen. Följaktligen skall förstainstansrättens prövning begränsas till att undersöka om de regler som gällde för denna kommittés arbete har åsidosatts.

43 Först och främst kan konstateras att det varken i rådets beslut av den 12 juni 1989 eller i bestämmelserna för uttagningen föreskrivs ett geografiskt fördelningskriterium inom ramen för det första urvalsförfarandet. Eftersom det inte finns någon bestämmelse i vilken ett sådant kriterium föreskrivs, och inte heller någon bestämmelse i vilken detta förbjuds, anser förstainstansrätten att den omfattande behörighet som urvalskommittén förfogade över gav denna befogenhet att besluta om de regler för genomförande av förfarandet — såväl när det gäller det första urvalet som det egentliga urvalet — som den ansåg lämpligast. Det kan påpekas i detta avseende att det var kommittén själv som vid mötet den 17 juni 1992 beslutade att överlåta det första urvalet av konstnärer till de nationella arbetsgrupperna och att bestämma det antal konstnärer som skulle uttas till den andra delen till tre per medlemsstat och att det bland de föreslagna konstverk som valdes ut i den andra delen skulle finnas minst en konstnär per medlemsstat.

44 Det skall vidare erinras om att syftet med uttagningen (se punkt 1 i bestämmelserna, ovan punkt 4) var att "mellan tolv och arton konstverk som uttrycker temat enighet och förståelse mellan människor utförs i enlighet med de rådande samtida konstnärliga tendenserna i Europeiska gemenskapens medlemsstater". Denna

formulering skall läsas mot bakgrund av viljan att rådande konstnärliga tendenser i samtliga medlemsstater skall vara företrädda, i synnerhet med hänsyn till att det i artikel 8 i bestämmelserna avseende "bedömningsförfarandet" i den andra delen av uttagningen stadgas att det minsta antal konstnärer som skall väljas ut genom uttagningen är tolv i en gemenskap med tolv medlemsstater.

45 Således kan den slutsatsen dras att urvalskommittén genom att begränsa antalet konstnärer som skulle uttas till den andra delen till tre per medlemsstat inte har åsidosatt bestämmelserna för uttagningen vare sig avseende deras lydelse eller syfte.

46 Följaktligen kan inte heller andra delen av den åberopade grunden godtas.

Tredje delen: åsidosättandet av bestämmelserna för uttagningen genom att beslutet att avslå sökandens ansökan har fattats på ett felaktigt sätt

Parternas argument

47 Sökanden har hävdat att hennes ansökan endast prövats av den kommittémedlem som ingick i den berörda nationella arbetsgruppen. Hon har gjort gällande att urvalet av de 36 konstnärer som gavs tillträde till den andra delen av provet inte har gjorts av kommittén, vilken inte ens har kunnat genomföra en jämförande prövning av ansökningshandlingarna, eftersom dessa sändes direkt till de nationella arbetsgrupperna. I och med detta har kommittén inte behållit kontrollen över arbetet utan nöjt sig med att i huvudsak godkänna det urval som gjorts på det nationella planet.

48 Rådet har erinrat om att kommittén vid dess sammanträden i juni och november 1992 enhälligt beslutade om villkoren för hur uttagningen skulle genomföras och i synnerhet för överlåtelsen det första urvalet av kandidater till nationella arbetsgrupper, vilket innebar att såväl de medlemmar som företrädde generalsekretariatet som de som företrädde personalkommittén var väl medvetna om att de inte skulle deltaga i de nationella gruppernas arbete med det första urvalet. Rådet har vidare framhållit att kommittén i alla händelser behöll kontrollen över förfarandet och att det ålåg kommittén ensam att besluta om den slutgiltiga uttagningen i provet även om nationella grupper som inrättats av kommittén hade anförtrotts uppgiften att genomföra ett första urval av 36 konstnärer bland 1 500 ansökningar.

Förstainstansrättens bedömning

49 Först och främst skall erinras om att det avgjorts ovan i punkt 32—38 att såväl beslutet att överlåta det första urvalet till nationella arbetsgrupper som beslutet att fastställa listan över de konstnärer som givits tillträde till den andra delen av uttagningen var beslut som antagits av urvalskommittén och inte av de nationella arbetsgrupperna och att dessa beslut antagits i överensstämmelse med bestämmelserna för uttagningen och urvalskommitténs beslut.

50 Följaktligen är den omständigheten att sökandens ansökningshandlingar prövades av den berörda nationella arbetsgruppen en följd av beslutet att överlåta genomförandet av ett första urval till nationella arbetsgrupper och den kan inte anses som ett åsidosättande av bestämmelserna för uttagningen. Därutöver skall erinras om att det är kommittén som — med tillgång till samtliga konstnärers ansökningshandlingar inklusive sökandens — har upprättat listan över konstnärer för deltagande i den andra delen av uttagningen och att det således är kommittén själv som har avslagit Elena Candiottes ansökan och inte några av dess medlemmar.

51 Följaktligen kan inte den tredje delen, och inte heller grunden i sin helhet godtas.

Yrkandena om skadestånd

Parternas argument

52 Sökanden har hävdat att hon på grund av att hon uteslutits från deltagandet i den andra delen av uttagningen genom tillämpningen av ett rättsstridigt förfarande har åsamkats en betydande skada på grund av den ryktbarhet och publicitet som uttagningen givit upphov till, i synnerhet i samband med invigningen av byggnaden. Vidare har sökanden anmärkt att de bedömningar som förstainstansrättens ordförande framfört i sitt ovan nämnda beslut av den 2 maj 1994 endast rör beviljandet av brådskande och provisoriska åtgärder.

53 Rådet har hävdat att Elena Candiottes eventuella skada endast är en hypotetisk skada, eftersom det inte är säkert att hon skulle kommit med bland de slutgiltigt uttagna konstnärerna och att den i alla händelser skulle vara densamma som åsamkats de konstnärer som inte uttogs efter den första delen. Rådet anser vidare att dess bedömning av den påstådda skadans existens bekräftas av förstainstansrättens ordförande i punkt 28 i det ovan nämnda beslutet av den 2 maj 1994.

Förstainstansrättens bedömning

54 Förstainstansrätten erinrar om att det enligt fast rättspraxis åligger de sökande, om de gör anspråk på skadestånd, att visa att institutionen har begått ett fel, att det föreligger en säker och uppskattningsbar skada samt ett orsakssamband mellan

felet och den påstådda skadan (domstolens dom av den 27 mars 1990, Grifoni mot EAEG, C-308/87, Rec. s. I-1203, punkt 6, domstolens dom av den 7 maj 1992, Pesquerías De Bermeo och Naviera Laida mot kommissionen, C-258/90 och C-259/90, Rec. s. I-2901, punkt 42, och domstolens dom av den 15 september 1994, KYDEP mot rådet och kommissionen, C-146/92, Rec. s. I-4199, punkt 19). I det föreliggande fallet konstaterar förstainstansrätten att det framgår av det föregående att förfarandet för uttagningen genomförts på ett korrekt och lagenligt sätt utan att något som helst fel från rådets sida har kunnat påvisas.

55 Av detta följer att yrkandena om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha åsamkats skall ogillas.

Rättegångskostnader

56 Enligt artikel 87.2 första stycket i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta vinnande parts rättegångskostnader, om detta har yrkats. Eftersom sökanden är tappande part och rådet så har yrkat, skall sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit genom ansökan om interimistiska åtgärder.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) Talan ogillas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit genom ansökan om interimistiska åtgärder.

Schintgen García-Valdecasas Azizi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 januari 1996.

H. Jung R. Schintgen

Justitiesekreterare Ordförande